

BOGDAN VENED:

NAŠ STARI GREH.

POLABSKA POVEST.

XVI.

Gmraku sta se rujanski knezovič in knežnja Viljenica vrnila nazaj v hišo: Slavica ju je bila prišla klicat k večerji. Tudi Gojnik je šel iz svojega skrivališča-opazovališča večerjat. Gospôda je večerjala v gorenji dvorani-obednici, družinčad pa spodaj.

Gojnik je prejšnje večere rad v kasno noč zabaval Pluzonovo družinčad. Ta večer je pa kmalu vstal od mize in šel, v svoje misli zatopljen, vun iz hiše.

Zunaj je bil lep večer, zunaj je bila lepa noč. Nebeške planjave ljubeznive ovčice, svetle zvezdice, so veselo migljale in se z zlatimi svojimi očki dražestno-poredno spogledovale ter si pripovedovale — kaj drugega pač kakor povest o zeleni sreči mlade ljubezni Adamovih otrok, stanujočih globoko tam doli pod njimi, na stari zemljici. In prav to povest so zatrdno šepetale tudi krotke nočne sapice, ki so lahko šušteč letele nad krajino ter poljubljale mimogrede vršičke vrtnih dreves in glavice dremajočih cvetic na livadi. Tako vsaj je mislil Gojnik, ko je od večerje prišel na prosto, sedel na klo-pico pred hišo, zrl v lepo noč pa slišal iz

gorenje dvorane-obednice, katere okna so bila odprta, zvonki smeh knežnje Viljenice. „Vsa je srečna poleg njega, rujanskega knezoviča!“ je govoril sam s seboj. „Imata se; ljubita se z ljubeznijo mlado, gorečo — o tem ni dvoma več. A lepa je pa ta: krščanska knežnja zaverovana v poganskega mladiča! No, jaz bi ne imel ničesar proti tej ljubezni. Toda ljubezen — brez nade! Moj Bog, nadknez ne bode nikdar privolil v tako zvezo! Ali bi mu to svoje odkritje sporočil? Ali naj se pa sploh ne vmešavam v to stvar?“

Še je naš junak razmišljal o tej zadevi, pa je zagledal po cesti tiho prihajati več moških postav. Prihajači so bili oblečeni v dolge črne halje. „To so potujoči pevci, samostanski gojenci!“ si je rekel Gojnik in vstal. „Bogve, kje hočejo zapeti? Da bi le pred našo hišo! Petje imam rad.“

Svojo željo je videl koj izpolnjeno. Prihajači, dvanajst po številu, so se brez oklevanja ustavili pred Pluzonovo hišo, stopili v krog pa zapeli široslavno, Polabcem najbolj priljubljeno pesem potujočih pevcev:

„Aj ti vrč naš milostivi,
vrč ti polni, ljubeznivi!
Vrček nagnite,
dvignite, pijte!“